

PERŽVALGA.

— Vilniaus gen-gubernatorius Sviatopolk-Mirsky tapo paskirtas į ministrą vidurinių dalykų vieton užmuštojo ministro von Pleve. Kas užims jo vietą Lietuvoje, dar nežinia.

— Angliški laikraščiai paduoda žinias iš Peterburgo, kad mobilizacija kareivių bus greit daroma, pogreta su kitoms Mazosios Rusijos gubernijoms, ir iš Vilniaus gubernijos.

— Paskilbus laikraščiuose apie caro manifestą ir neva suteiktas jame „mylistas“, daugelis pradėjo teirautis, ypač prasišalinę iš po caro valdžios dėlei politiškių prietikių, bene galima bus sugryžti tėvynėn, be pavojaus už savo laisvę. Parsergstame vientaučius lengvatikius, kad tame dalyke negalyvintų savyje mažiausios vilties. Kaip praneša rusiški oficiališki organai, tai jokio atvangumo politiškiems pabėgėliams manifestas nesuteikia. Rodo yra paminėta, kad nubaustieji striopoms ir šepėjau lengvesnes bausmes užsipelnę, kai-kuriuose skirsniuose Rusijos įstatų, gali grįžti atgal, kurie vieton nubaudimo, taps paduoti policijos priežiurai, idant su laiku „išpirkt savo prasikaltimą prieš tikyba, carą ir tėvynę“, bet, kas dabar gali žinoti, po kokių kas-nors paragrafu įstatų taps paskirtas? Paragrafų Rusijos „zoknuose“ teip daug, kaip jurėse smilčių; visi jie politiškus prasikaltėjus palieč anti viens už kitą biauressni. Kas dabar grįždamas gali buti užtikrintas, kad klius po anuom „maloninguoju“, palytėtu per manifestą, įstatų perskyrimu? Beto visa Rusijos valdžia yra begalo begėdė, melagė; ji savo zodžius laužą kas minuta. Jeigu ji tyčiojosi iš svetimų karalysčių kiek meto zadėdama išsi-nesinti iš Mandziurijos, o ant galo ne tik neišsinesino, kaip

zadėjo, bet dar užvirė tokią kruviną karę, tai kas jai stovi ant rubežiaus suimti į savo letenas grįžtančius lietuvius, „griovėjus švenčiausio sosto“? Kas ją už tą nubaus?... Tai-gi, broliai viengenčiai, bukite labai atsargūs, kurie dar vis tikite į caro „malones“... Caro malonės yra užnuodytos karčiausia tulžim vylių!...

— Beje, manifeste yra pasakyta, kad prasišalinę iš tėvynės nuo kareivijos gali dabar grįžt atgal, bausmės už nestojimą ant liosų nebus, tik reiks vėl stoti į kareivių eiles. Už tą teipgi negalima pilnai galvoti, kad tai būtų teip lengvai dertziriams dovanojama.

— Ką žmonės skaito Kauno gubernijoje? „Kov. Gub. Vied.“ štai ką rašo: „Gyventojai Kauno gub. šimet išrašo 12,485 egz. rusiškų laikraščių, 4,710 lenkiškų, 812 latviškų, 743 vokiškų, 1,697 žydiškų ir 16 kitokiose kalbose. Iš rusiškų laikraščių skaitomi daugiau šie: „Birzev. Vied.“ — 2,300 egz., „Niva“ — 1,029, „Novosti“ (dvi laidos) — 887, „Sviet“ — 589, „Novoje Vremia“ — 292. Iš lenkiškų: „Kurjer Polski“ — 639, „Gazeta Swięteczna“ — 530, „Kraj“ — 436, „Gazeta Polska“ — 252, „Przegląd Katołicki“ — 196, „Słowo“ — 149, „Wiek“ — 112, „Besiada Literacka“ — 151, „Zorza“ — 170 ir tt.“ — Taigi progresyviškų laikraščių, nors ir svetimose kalbose, lietuviai ir lenkai Kauno gub. neskaito.

— „Katalikas“ 37 n. griaudingoms jeremijadoms apverčia stoką Amerikoje lietuvių „baigusių augštesnius mokslus“, o podraug ir atšalimą lietuvių nuo šelpimo norinčius eiti į „augštesnius mokslus“. To priežastį stato — partijiškumus ir ėjimą brolio prieš brolių. Galop užbaigia nervišku šauksmu: „eikime, broliai, į vienybę“. „Katalikas“ išrodo lyginai tas gramafonas, kurs sykį pasukus ratuką išgieda pri-

trauktą revoliucijinę marsėlianką, kitąsyk — užniuniuoja Dovydo psalmes. 33 n. ant savo špaltų jis tiek pripaišė ant „Lietuvos“ ir „Vienybės“ užtaraudamas už Brooklyno kriaučius, kur kiekviena raidė rodos piestu stojos, kad įkast tuodu laikraščiu ir supiudyti su skaitytojais, o dabar, pataisęs gavėnios išveizdą, šaukia kitus prie metavonės. Suvienykime pirmiaus savo iškrikusias nuomones, o tada šaukime kitus prie vienybės. Vienybės seniai tarpe lietuvių viešpatautų, jeigu nebutų jos ardytojų. Toki organai vienybę ir išardo, kurių ne tik tai tam pačiam numeryje, bet viename ir tame pačiame straipsnelyj randasi pakraipos aitraus anarkizmo, raudoniausias revoliucijos ir drauge aklausio fanatizmo. Kaslink nešelpimo per lietuvius mokslaeivių, tai labai suprantamas „Katal.“ aimanavimas... Bet ten jam ne vieta!

— Gavome privatišką pranešimą nuo busimo Brooklyno kriaučių unijos laikraščio „Spindulys“, kad nepoilgo gausime buti apšviestais jo kaitra ir susitiksime su sriove „progreso“ bei „linktynių“, „kuriuos Brooklyne užgimė“ (teip rašo „spinduliečiai“ — p. V. K. — tame laiške). Iš kokio šaltinio sems „Spindulys“ savo spēką: „Saulės“ ar „Žvaigždės“, tai nieks iš anksto dar negali pasakyti. Tą parodys jis pats su pirmu numeriu savo gyvasties. Jeigu eis tokium keliu „progreso“, kaip padarė pasireklamuodami su atsiėmimu savo aukos, tai drąsiai galime sakyti, kad tai bus spinduliu užtemusio mėnulio. Vienok ne dailu yra užbėginėti priešakyn: gal ir šauiniai teks nuo „spindulių“ sušilti...

— Tarptautiškas socialistų kongresas Amsterdame, atsi-buvęs nuo 14 iki 20 rugpiučio š. m., nutarė išbraukti iš programo paragrafą, kuris daleidžia užimti socialistams ko-

kius nors urėdiškus biurus ne socialistiškos valdžios. Ypačtingai kongreso atyda buvo atkreipta priešai prancužų socialistų va lovą Jaures, užimančio vietą republikos parlamente.

Isz Lietuvos.

Griškabudis, Suvalkų gub.

Kratos. 15 liepos Griškabudžio valkėjuj krėtė tris vietas: Buktiškių Baltrušaičius, Gerulių Baltusius ir karabelninką Žilinską Baltrušių kaimo. Nieko pas visus nerado. Baltrušaičiuose rado dikta pūndelį lietuviškų knygelų (leistų per Vaišavos cenzurą), iš kurių išsinešė: Žemaitės: „Sodžiaus Vaizdeliai“ ir „Paveikslai“, „Kalipo apieros“ ir kitokių (iš viso apie 8). Kitas kaip „Geologija“, „Kaip sutaisytas žmogaus kunas“, „Orleano mergelė“, keletą Šerno knygučių ir ukiškas — paliko. Rado tėtai visokių paveikslų, kvietkų ir ornamentų nupaišytų ir nutėpliotų; pradėjo klausinėti, keno tie paišiniai, ir kas juos nupaišė. Nuo namiškių dažinojo, kad iš tos vietos yra tepliorius, kurs nupaišė ir tuos paveikslus. Dažinojė apie tai, tuojaus pradėjo meiliai klausinėti: kur jis gyvena, ką veikia ir tt. Brolis teplioriaus stačiai atsakė, kad „tas nereikalinga jiems žinoti“. Tada viršininkas pradėjo aškinti, kad jam reikia žinoti, kur jis gyvena, nes jis turis nuo jo prašymą. Bet ir tas nieko negelbėjo, nes jam atsakė, kad esą „mano brolis niekam prašymų nerašinėjo, ir kad būtų kada rašęs, tai būtų, žinoma parašęs ir kur jis gyvena“. Matydamas viršininkas kad nuo brolio nieko nelaimės, užtai kreipėsi prie tėvų, klausdamas, kur jų sunus, tepliorius, gyvena. Tėvai atsakė, kad jie visai nežiną, kur jis gyvenas; sakė tik tai kad „po mies-

tus". Ir teip nieko nešgavę, išvažiavo sau.

Baltusiuos visai jokių lietuviškų knygučių nerado. Rado tik tai nupaišytą didelį paveikslą Jono Basanavyčiaus, kuris, žinoma, ir atkreipė žandarų atydą. Tuojaus pradėjo klausinėti, kas jis per viens, kuom užsiima, kur gyvena ir tt. Baltusiai ant visų tų klausinėjimų vis atsakė, kad jie nieko nežina. Toliau klausinėjo, kur jie gavo jį ir kas jį nupaišė. Balt. ant to atsakė, kad jiems jį paliko jų Motiejus (tas ką sėdi Vilniaus kal.), o kas jį nupaišė, tai jie visai nieko nežina (apačioj paveikslo buvo parašas: „Juozas Baltrušaitis“, kurį, žinoma, žandarai patėmyjo). Daugiau tūnai nieko nerado, užtai ir išvažiavo sau; nereikėjo nė protokolus rašyti.

Pas Žilinską rado tik tai apie 100 paveikslėlių pop. Pijušo X su lietuviškoms maldelėms. Bet jų nėmė nė vieną, tik tai sakė, kad „nevalna“ juos laikyti, kadangi lietuviški esą parašai ir maldelės 1). Nuo Žilinsko važiavo viršininkas su keliais žandais į Naumiestį, o kiti važiavo į Griškabudį šnipinėti ir gaudyti lipintojus atsisaukimų. Negaliu tikrai pasakyti, ką jie ten veikė, bet tą naktį regis, jie dabojo, ar ne mėtys kas atsisaukimų prieš atlydus (ant rytojaus Griškabudį buvo atlydai — Škaplierna), bet tą naktį nieks nėmė atsisaukimų, teip kaip ir pirmiaus apie Griškabudį budavo: kartą naktį budavo sargyba užstatyta, tai tą naktį visai nieks nė nemislijo lipyti ar mėti atsisaukimus.

Apie priežastį tų kratų nė galima tikrai susekti. Vieni sako, kad tai darbas tulos merginos, teipat daugumas tvirtina, kad tai darbas Kalėdos, buvusio Griškabudžio žemsargio.

Ž-lis.

1) Matyt, mūsų policija dar neturi žinios, kad lietuviška spauda jau sugrąžinta.

Vilnius. *)

Dėlei policijos darbavimos (pagal urėdiškų žinių Vilniuje 440 šnipų) negalima buvo surengti gegužinės demonstracijos. Pirm 18 balandžio buvo vesta gaivi agitacija, nors stambių susirinkimų surengti nepavyko: visi aplinkiniai miškai buvo pripildyti žemsargiais ir kazokais. Iš 20 susirinkimų, kur dalyvavo į 600 žmonių, iširo tik tai vienas. Iki 18 bal. areštavota žmonių 26. Ant susirinkimų aiškiau buvo pabrėžiama ypatingas ženklyvumas 1-mos gegužės Rusijoje šimtet, kada iškilo su Japonija karė, ir reikalingumas rengti priešai valdžią demonstracijas. Išrišimas demonstracijų klausimo buvo pavestas socialistiškoms organizacijoms. Organizacijos nerado, ant nelaimės, galimu istaisyti demonstracijas, ir joms prisiejo tik tai užkvieti darbininkus prie abelno sustokavimo darbų tą dieną. Jiems buvo liepta nė sėdėt tą dieną namie, bet vaikštinėti po miestą išieginiai pasinėdžius. Ejo gandas, kad ketina iškelti demonstracijas Liet. Soc. Dem. Par. ir lenkų (P. P. S.) priešais Vilniaus katedrą; surengimu jų turėjo užsiimti tam tikros komisijos, kurioms buvė liepta dėti visas pastangas tame atsitikime, jeigu demonstracijos įvyktų iš tikrųjų. Darbininkams buvo liepta vaikštinėti šoninėmis, palei katedrą, gatvėmis. Ikišiolei žinoma, kad nedirbė tą dieną, 18 bal., vienok, nėr abejonės, kad buvo tą dieną šventusių daugiau. Iš paties ryto ant gatvių patėmytinus buvo judėjimas. Oras buvo labai dailus, diena šilta, skaisti. Nežinia, kokiais keliais, policija suvuodė tą gaudą apie demonstracijas, ir nuo 7 iš ryto tą dieną apsiatė katedrą kareiviais. Ant visos Didžiosios gatvės stovėjo prie žėdnų var-

tų kazokai. Publikos susirinko labai daug, visų nervai buvo ištempti, pakelta nuomonė iki galimumo, visi ko tai laukė. Darbininkai buvo pasirengę į kovą, ir demonstracija, be abejonės, būtų nusisekusi.

Staiga kazokai pradėjo varinėti į kiemus vaikštinejančią publiką, visus be išėmimo, senus ir mažus, moteriškas ir vaikus, darbininkus ir šėip jau vėzoklius. Dėka tokiai kazokų taktikai, gatvės akiesmirksnyje pratuštėjo, o kiemai prisipildė. Tūnai publiką išskirstė. Dalį išleido laukan tuojaus, o 300 žmonių nugabeno policijon, kur dauguma buvo išlaikyta daugiau sanvaitės, iš jų 14 žmonių vėliaus buvo išvaryta iš miesto. Esantieji-gi policijoje atšventė 18-tą bal. labai iškilmingai: išėjo ant kiemo, išvyniojo raudoną vėluką, giedojo giesmes ir laikė prakalbas, trūšmingai šukaudami; policija niekė jiems nedarė, kazokai tyliai iš tolo į tą veizlėjo.

Žiezirbos Žiupėrijos.

(Suranklotos iš atminties ir iš įvalrių raštų.)

Girdėjau pirm 20 metų, kad ir mūsų Lietuvoje jaunieji kunigėliai „kaip vėjai po bažnyčias lakstą“, ir kad Zapėškio parapijoje esantis tuomet kunigas, klebonas Jurgillo, nuolatos kovojęs su parapijonais dėlei statymo naujos bažnyčios. Parapijonai nori ant tos pačios vietos statyt, kur stovi senoji murinė bažnyčia, o kunigas noris ant kalno statyt. Pini-gai jau buvė tam surinkti net 1884 m. Dabar girdžiu, kad dar nepradėję statyt. Taigi tie pinigai per 20 metų susidvigubavo, o bažnyčios kaip nebavo teip ir nėra. Tai ženk-las, kad parizėjai mislyja, jog atėjus antikristui nereiks nė bažnyčios, o kunigai su pinigais sau išdums „kur pipirai

auga“ arba kur neauga. Tai demoralizavimas ir papiktinimas žmonių!

Taigi budėkite ir saugokitės, nes nežinot, kada ateis sunus žmogaus (žmogžudžiai) ir vienoj valandoj visus išvarys su kuokiais ant Juozapato pakalnės!...

„Kas tur ausis, tegu klauso ir supranta“, bet žmonės neturi nė ausų, nė proto smegenyčioj ir nesupranta...

Kunigai ir nėjoki parizėjai nėjstengs sustabdyt gentiško atsigavėliavimo, jeigu tik tai mūsų darbininkai tam dalyke saugosis jų, kaip piktų dvasių, ir su jais nesusidės — neatboudami ant iš jų nasrų išvėmiamų visokių prakeikimų bei „ekskrementų“ — ir nieko nuo jų į savo burnas nepriims, žinodami, kad visame kame, kas iš jų išėina, yra čemeryčios arba nuodai...

(Toliaus bus.)

A. Vištalius.

Trecioji instancija.

(Dėlei vienos polemikos).

(Tęsa.)

Jau matėme augščiau, kaip P-tis motyvuoja kn. Bridžiaus lankymąsi pas Grynevėčius. Privedžiau teip pat ir davėkėlių nuomonę. Mano uždavinys nėduoda man praleisti ir paskutinės S-čio nuomonės, nors tai dalykas grynai privatiškas.

„Išmintingesniejie aiškina tai tulų pažiūrų beadrūmu tosios kuopelės, o ypačiai tuomi, kad kun. Br. niekur negalėdavo teip linksmi kaip čion „pašposuoti“. Paaiškindamas tuos „šposus“, S-tis rašo: „kun. Br. d-ro G. namuose (d-rui namie nėsant) net prie svetimos ypotos parstumdavo ant lovos p. daktarienę, anoji teipogi kunigėlį parstumdavo“, kunigėlis ją vadindavęs „mamulka“ arba „mama“ ir tt., žodžiu sakant — visai, kaip žmonės gerai suprātę, geri pažįstami. Tai

*) Paimta iš „Poslied Izv.“

ir koki čia dyvai? Ar čia S-tis iš tikro mato tokius apsiėjimus tokiais, „kurie jeigu pritinka, tai vien tik gyrtiems kareiviams“? Juk nė vienam nėra dyvo kad per vestuves, arba šaip per kokį baliuką tenka pamatyt, kaip koks-nors kunigelis paerzina mergas,—nieks tada nepasako, ir nepamislėja kad tai negražu: visi juokiasi, visiems gražu.

Šituo savo parodymu S-tis išriša klausymą, kodėl Bridžius „teip karštai laikė daktarų G. pusę ir norėjo, kad jie Pilv. liktų“.

Toliaus. Atsiminęs T-tį, kurs sako, jog neaiškįsias „kiltų begėdiškų ant kun. Br. paskalų“, Sebraitis teip jas paaiškina.—Pilviškių klebonijoj tarnavusi mat tula, „nekalta mergelė 17 metų „A. V.“; rudenyje ji išvaziavo į Ameriką ir po 7 mėn. numirus laike gimdymo. Prieš smertį ji buk prisipažinūs giminėms, kad kn. Bridžius ją prikalbinęs išvaziuot į Ameriką ir ant galo stačiai pasakius, kad tai jis ją prazudęs.

Teisybė, tokios šnekos buvo, bet kaip negražios, teip greit jos ir prazuyo. Apie jų teisingumą nieko negaliu pasakyti. Priminsiu tik S-čiui, kad jis norėdams, kad kiti nesikištų į M-čių „privatiškus dalykus, pats be jokio apribavimo judina G-čių ir kn. Br. privatiškus dalykus.—P-tis nors teip pat aštriai palyti privatiškus dalykus, bet jis daug atsargesnis kaip už T-tį teip ir už S-tį (matyt — visgi mėš darom progresą!) Apart to, jį priverstė tai daryti tosios „naujos“ S-čio korespondencijos. Pa-veizdan, prieš korespondenciją apie „šposavimus“ ir apie mergelę A. V., jis (P-tis) pastato ilgoką aprašymą panašaus skandalo, kurio priežastis ir auka buvęs „vieno labai garbingo lietuviško laikraščio viešas labai garbingas lietuviškas redaktorius“—laisva-

manys, kurs nuolatos rašęs ant kunigų. Mat pirm keletu metų jis parvaziavęs į savo tėviškę, —Naum. pav.,—vieną vakarą pasiėmęs cukierkų ir „saldžiosios“ ir nuėjęs pas baltinamus audeklus, į budelę. „Tik pašmakšt—štai trys kaimo vyrai“. Nors „redaktorius“ kavojęsis, bet tuo jį užčiuopę tie vyrai ir ėmė klausinėti kas jis per viešas.

— O kas jums galvoj! Apieikit švelniaus, jūs nežinot, kas aš.

— O kas tu?

— Aš redaktorius vyriausio lietuviško laikraščio. Suprantat, piemeniausiai?

— Tu šėtono puse!...—dar tu čia mandrausi!...

Ir vyrai rengėsi įkirst jam dvidešimts penkias. Bet nekirtę, o tik pareikalavę „patento“. Pasirodė, kad „redaktorius“ neturįs to patento... „Tai tu, šunsnuki, drįsai be pašparto valkiotis naktimis?“ Vietoje „patento“ vyrai pareikalavę 10 rublių. Redaktorius turėjęs tik du rubliu; už tai jį vyrai įmetę į prudą. Išnėrus jam—antrą ir trečią kartą įmetė. Jau po trečiam kartui jis verkdamas ėmęs prašytis: „Vyručiai!... Dėl Dievo švento... Nedarykit prapulties mano dušiai!...“ — „Tai tu žiurėk, kaip kitasyk gali žmogus vienu išmaudymu net tokį valkatą prie Dievo atversti, štai net apie savo dušią pradėjo rupintis!“ Teip tai t'ė šaunūs vyručiai numaudę visą valkatiškumą nuo redaktoriaus dušios ir atvertę jį prie Dievo, ant galo, pasigailę, paleido; tik priverstė da nusiauti ir jiems palikti savo kamašus, — paleido jį basą ir purviną.

Tai toks turinys tos P-čio „ramiosios“ korespondencijos.

Nežinau, ar ji teisinga; bet kad gali teip atsitikti, tai aš visai nesiginčiju. Tik, nors P-tis sako, kad da ir šiandien apie tai „plačiai kalba visame Naumiesčio paviete“ tai rš tu-

riu pasakyt, kad tų kalbų nebuvo girdėt: gal tik kokiam vienam valsčiuj apie tai P-tis girdėjo, o ne visoj pavietoj.

Bet kaip buvo, teip, — laimės matome, kad P-tis visgi progresyviškesnis už S-tį ir T-tį: jis nors nepasako įsakmui vardų ir pavardžių...

Tiesa, jis tai paveda „Vienybės“ „lietuvninkams“ (aš cituoju P-tį), — kurių negališ „nepasigailėti, kad jie teip nelaimingai apsilenkę „su tikru savo pašaukimu ir neįstoję į garbingosios rusų policijos eiles“, — jis paveda jiems susekti, „su katruo Lietuvos redaktorium, su katruo tėvynės didvyriu ta laimė (ar nelaimė) atsitiko“.

P-tis daro tą aliuziją ant „Vienybės“ (ant S-čio), nes iš kur ji tą viską zinanti, kadan gi „tie, kurie tokiu budu „šposuoja“ su „nekaltoms mergelėms“ ar su „mamulkoms“ neuzkviečią „Vienybės“ „lietuvninkų“ tų šposų pažiūrėti“. (Matyt P-tis ar netiki, ar užmiršo tą S-čio frazą, kur sakoma, kad „net prie svetimos ypotos parstumdavo ant lovos p. daktarienę“ ir tt.).

Tas viskas, ką čia kalbėjome teip yra nešvanku ir negražu, kad jau daugiau neverta kalbėt...

Dabar pažiūrėsime į tikrą polemiką, arba kritiką, kurią nors trumpai ir vienpusiškai P-tis pajudino, vienok yra tai svarbūs faktai, — faktai tikri, neišmislyti...

(Toliaus bus.)

Teistojas.

Politiszkos žinios.

Politiszki sanvaitės nuotikiai.

Amerika. Socijaldemokratų partija šią sanvaitę atidarė teipgi savo kampaniją. Kandidatas į prezidentą, Eugene V. Debs, kampanijos kalbas pradėjo nuo tišto republikoniško centro—New Yorko, — kur 6 rugs. Carnegie svetainėje ant

skaitlingo mitingo laikė kalbą, charakterizuodamas prezidentą Rooseveltą, kaipo didžiausį darbininko žmogaus neprietelių ir Parkerą, kaipo mikliausį trustų įrankį.

Turkija. Iš Konstantinopoliaus praneša žinias į Paryžių, kad 2 rugsėjo armėnų insurgentai įsiveržė miestan Van, azijatiškoje Turkijoje, kur užgrobė kekoliką namų ir juose gerai užsisklandę narsiai nuo turkų gynėsi. Turkai, negalėdami jų įveikti, padegė keletą namų, idant iškraštų iš jų pasislėpusius insurgentus. Tačiau ir tada turkai nelaimėjo: armėnai išbėgę smurtai su turkais susiėmė, kurioj kovoj krito keletas kareivių ir tapo pašauta daugelis šaip jau žmonių prašalninkų. Sako, jog kiti buriai armėnų fuošiasi pereiti per Persijos rubežių ir užpult ant turkų teipgi.

Paryžiaus laikraščiai paleido paskalą, buk sultono dvare susimušę jo sargai, kurie susideda iš albaniečių ir bosniečių. Buk laike tų vaidų tapęs pašautas ir pats sultonas. Kiek tame yr tiesos, matysimė tolians.

Amerikoniškas konsulis Harpute patvirtina, kad Sasunio apygardose neseniai buvusiam armėnų sukilime tapę jų išskersta per turkus suviršum 3,500. Likusieji armėnai skaitliuje 15,000 baigią mirti iš bado.

Kynija. Tuli amerikoniški misijonieriai, parvaziavę Amerikon ant vasaros vakacijų, gavo žinias iš Kynijos nuo savo bendra-fratrų, kad nebegižtų atgal, nes iškilęs esąs tose apielinkėse bokserių maištas, kur insurgentai sudeginę vyriausias misijų stovykles ir jų lobius pasiglemžę sau.

Italija. Sunus garsingojo revoliucionieriaus Garibaldi, Ricciotti G., apskelbė per laikraščius, kad 70,000 albaniečių, gyvenančių Italijoj, ruošiasi paduoti visoms viešpatys-

tėms protestą prieš generolo Georgas pradarbes. Mat Georgas tapė paskirtas neva tarpantisku Albanijos žandarų viršininku; tokiu jam beesant, paskutiniu laiku tapo susekta daugelis jo šelmų, kurias darydamas dėl labo Austrijos, skriaudė albaniečius.

Maskolija. Naujas „ukazas“ tapo išleistas linkui žydų. Atgal poris metų buvo žydams uždrausta apsigyventi tarpe didesnių centrų maskoliškosios liaudės, tai yra, didmiečiuose. Dabargi „ukazas“ skelbia, kad visiems mokytesniems ir užsimantiems augštesnėms profesijoms žydams vale bus apsigyventi visuose didesniuose miestuose. Vienok sako, jog bus tokie „išimtinai atsitikimai“, kuriuose teipgi bus galima uždaryti miestų vartus prieš žydus.

Tibetas. Anglų pasiuntinys Younghusband ir Tibeto dartiniai urėdninkai pasirašė ant formališkos sudermės, kuri tapo atlikta Dalai Lamos rumuose Potaloj. Išlygoš sudermės ir kitos smulkmenos buvo perskaitytos tibetiškoje kalboje ir nepoilgo bus atspaudinta svetimų šalių ministerijos biure Simlioje. Britiškoji misija jau galutinai esanti pasiruošusi Tibetą apleisti, nes ji atsiekusi, ko norėjusi.

Serbija. Nežiurint į visokias kliūtis karalius Petras butinai nusprendė save apsvaikuoti. Dieną karunacijos paskyrė ant 21 šito mėnesio (rugėjo). Visoki atsargumai prieš keičiančius karaliaus priešius tapė parengti.

KARĖ

Maskolijos su Japonija.

Iškrapštytas Kuropatkinas iš Lauyango su baisia pragaištim (tikrų žinių kritusių Lauyango apgulime dar vis nežinoma, tačiau abelnai menama, kad japonų žuvę į 17,539, ma-

skolių—25,000), traukia į Mukdeną. Apart kritusių kareivių sako patekę japonams 100 rusiškų kanuolių. Reikia sau perstatyti, koks tai bausis yra likimas maskolių armijos! Tuli karės korespondentai rašo, kad jie dalyvaudami apgulime Lauyange matė kareivius, kurie buvo jau dvi dieni nieko nevalgę. Jie pasidalino su aplinkiniais savo maistu, už ką kareiviai su ašaromis akyse dėkavojo ir nežiurdami į komandą šapti, pirmiaus godžiai suvalgė gautą maistą. Ir už tai nabagai tapo bombomis suplėšyti, kardais iškersti, kad nepavilkdami nuvargusių kareivių negalėjo atstovėti prieš japonus! Kuom gali maskoliai pasiteisinti badu marindami nelaimingus kareivius, kurių tarpe yra šimtai ir mūsų brolių lietuvių, jeigu jie savo rankose turėdami geležinkelį nepristatė jiems maisto? Gėda ir prakeikimas Rusijai už pradėjimą nereikalingos karės, o dar didesnis prakeikimas už akižiurą žudymą savo pavaldinių, vien dėlto, kad žino, jog jų užteks!...

Įdurmai Kuropatkinio pėdomis atėjo iki pat Mukdeno ir japonai, vis tinkindami jam užkirsti kelią, kas vienok ligšiolai dar jiems nenusidavė. Peterburgo valdžios baisia iš tokio virtimo dalykų nerimauja, ypač kad Kuropatkins umai pradėjo maldauti prisiųsti daugiau kareivių. Sulyk jo prašymo buk karškas komitetas nusprendęs sudaryti dar vieną armiją iš 193,000 kareivių pėstininkų ir raitelių, ir išsiųsti ją veikiausia į Mandziuriją, įduodant jų palydovystei 1,100 kanuolių. Baltiko laivynė teipgi buk išplauksianti šioms dienoms iš Liepojans. Viršui to viso, rusiški laikraščiai vėl pradėjo skelbti, kad ir pats caras ketinas pributi į karės lauką, idant savo ypata nugązdinti japonus. Matysime, kiek iš to juodo debesio bus lašų lietaus.

Paskutiniosios telegramos pusbalsiai šneka, kad Kuropatkinas jau iš Mukdeno pasirengęs esąs bėgti. Bėgtų, žinoma, į Harbiną. Vienok dar pilnu žinių apie tai nėra.

Vėlesnės žinios tvirtina, jog Baltiko laivynė tikrai išplaukusi 11 rugs. iš Kronštado į Tolymausius Rytus. Ji susideda iš 8 kariškų laivų, 4 kreiserių, keliolikos valtelėjų ir torpedų plėšytojų. Buk minėta laivynė da sustosianti Liepojui, kur prisijungs prie jos 12 transporto, anglių ir šiaip jau karės reikmenėms prikrautų laivų. Beto da Rusija nusišamdžiusi keletą anglinių laivų nuo Vokietijos. Sulyg tokiais prisiruošimais, menama, kad Rusija rengiasi ant ilgos karės.

Iš Porto Arthuro žinios pareina tokios, kad japonai atvejų-atvejais prispėdami bombarduoja tvirtynę ir leidinėja į portus bombas. Pasekmės to yra tokios, kad maskolių visi lignonbučiai pripildyti žeidiniais ir eina mažyn skaitlius Štosselio kareivių.

Į Londono laikraščius praneša iš Peterburgo, kad admiralas Aleksiejevas nuo vyriausios viršieninkystės Mandziurijoje atsisakė, bet dar nuo caro jokio atsakymo negavė.

Dalis darbu.

ALTOONA, PA. Pensilvanijos geležinkelių darbiavietėse prasidėjo darbai ir 7,000 žmonių, paleistų net pavasaryje, vėl gavo darbo. Sako, kad kompanijos gavo daug apsteliavimų ir pertai, apart vietinių šapų, bus pradėta darbai ant platesnės papėdės ir šiose vietose: Pittsburgė, Harrisburge, Sunbury ir West Philadelphiaj, kur abelnai gaus darbo nuo 15 iki 20,000 žmonių.

HARRISBURG, PA. Prie budavojamos čia naujos rotušės, valdžios urėdininkų susi-

rinkimui namo, darbininkai elektrikos ir metolinių įtaisų pradėjo reikalauti, kad nebutų duota darba neunijistams. Tą jų reikalavimas tapo užganėdintas. Dabar klausimas kilo, katrai parvuotojų unijai duoti darbai parvonės: Brotherhood unijai ar Amalgamated Ass-tion. Nuspręsta palikti tų dviejų unijų savitarpinei sątaikai. Tą mislį paskutinioji unija priėmė, bet pirmoji ne. Mat unijos teipgi ne be egoizmų.

CHICAGO, ILL. 8 rugsėjo mėsininkų ir mėsos kapotojų unijos prezidentas, M. Donnelly, viešai apskelbė straiką esant užbaigtu. Straikieriai grįš prie darbo ant senų išlygų; vadinas, nieko nelaimėjo. Sakysime dar: pralaimėjo, nes piovinčių savininkai apreiškė, kad toli ne visi straikavę gaus savo pirmykštį darbą; gaus jį tikrai lavę darbininkai, o tie, kurie dar prie darbo nepratę, jau savo vietų nebeatgaus, nes, girdi, jų vietos, laike straike, buvo užpildytos laviais skebsais.

TRINIDAD, Co. Į Tabasco kasikles, 8 rugs., atšarpavo šeripas su 15 pagelbininkų, visi apsišarvoję šaudyklėmis. Mat kazi—kas įkišo liežuvį, kad ateiną buriai ištremtinių anglekasių, su tikslu išvyti iš kasyklių skebsus. Iš tikrogi šerifas sutiko apie 100 ištremtinių, kurie buvo teipgi apsiginklavę. Be ilgų ceremonijų, šerifas atėmė nuo jų šaudykles ir 8 iš jų areštavojo.

SHARON, PA. Blooming ir Bar dirbtuvėse užkurė karalius ir prasidės darbai. Vinių dirbtuvės teipgi ruošiasi pradėti dirbti, kur apie 2,000 žmonių gaus darbą.

NEW YORK. Požeminio geležinkelio „L“ straikas užsibaigė. Abi pusi pasirašė ant 3 metų kontraktą, kur, tarp kitko, mini, jog per tą laiką neturi unija iškelti straiką al-gos nesutikimuose. Motorme-

nai gaus \$3,50 ant dienos už 10 val. darbo, vieton reikalautų už 9 val.

¶ ZANESVILLE, OHIO. Sugryžo į darbo 2,000 anglekasių išstraikavę beveik 6 mėnesius. Straiką pralošė.

Isz Amerikos.

Gatvekarų aukos.

St. Louis, Mo., 3 rugsėjo vaizuoja gatviniai karai pilni keleivių su greitybe vėjo, tuomet tarpu pervažiuojant skersai Wabash geležinkelį, konduktorius nepatėmijo, kad toj pat sekundoj lekia visoj smarkybėj keleivių trukis. Mirksnys — ir gatviniai karai lekia augštyt išmušti trukio. Kada gyviejie nuo suiruties atsipeikėjo, susiskaitė, kiek krito konduktoriaus neapdairumo aukų: 7 gulėjo negyvi, baisiai sudaužyti ir 30 suviršum mirtinai sužeisti. Amerikoj kiekvienoj valandoj žmogaus gyvastis kabo, kaip ant plauko. Tai vis dėlto, kad kapitalistiška civilizacija varo viską su žaibo greitybe, idant kuogreičiau pripilti maišus auksu. Oi nuožmi ta civilizacija! Jos nasrai platesni už nasrus legendariškų drakonų.

Sergėkitės.

nuo žmogvagių.

Wilkes-Barre, Pa., 3 rugs. prazuvo 3 nedideli vaikiukai. Policija ir tėvai sukruoto visur jieškoti, bet nesurado ikšiol dingusių vaikų nė pėdsakų. Visi mena, kad juos pastvėrė žmogvagiai, kurie paskutiniu laiku šioj „palaimintoj šalyj“ susikrovė stiprą lizdą.

Konvencija lenkų atskalunų.

Angliški laikraščiai praneša iš Scrantono, Pa., jog 6 rugs. atsibuvo ten susivažiavimas arba sinodas lenkų dvasiškųjų, žinomų po vardu „niežaležni“ (nepriugulmingų), kurie nepripažįsta popiežiaus už neklaidingą ir bažnyčių neužrašinėja vyskupams, bet valdo jas pa-

tį žmonės ant savo vardo. Didžiausią spėką turi toje bažnyčioje sinodai, kurie esti daromi kas penktas metas ir kur turi balsą pirmiaus nuskirti kongregacijos delegatai skaičiuje 50. Svarbiausias iš šimet pakeltų sinode klausimų buvo — panaikinimas celibato (kunigų bepatystės), bet dėl įvairių sąmonių jo išrišimas tapo atidėtas ant busimo sinodo. Aplenkiant kitką smulkesnį, reikia priminti, kad sinodas priėmė sektarišką konstituciją, vadinas, atgryžė Romai visą užpakalį. Vyskupu tapo išrinktas kn. Hodur.

Kita nelaimė.

Moberti, Mo., ant Wabash geležinkelio, ties Pendleton, iššoko keleivių trukis iš rėlių ir užmušė 7 žmones, prie ko suviršum 50 jų sužeidė. Atgal 3 dienos visai analogiška gatvekarų katastropha atsitiko vis ant to paties Wabash geležkelio. Akyva žinoti, kas ten perkeliai ir jų prižiūrėtojai?

Minia pergalejo vaiską.

Huntsville, Ala., 8 rugsėjo, minia valkunų nuo 3000 skaitliuje apspito vietinį kalėjimą, norėdami išimti iš ten negra A. Maples ir nulinduoti. Nemitęs šerifas telegrafavojo į milicijos staklę, iš kur pribuvus buriui kareivių, minia baisesiai įsiutusi, tris kareivius peršovė negyvai, kalėjimą uždegė, iš kur visi prasikaltėliai pabėgo, o negra sugriebusi pakorė. Mat valkunai pasirodė mitresniais ir smarkesniais už ginkluotus ir išlavintus mušyje kareivius.

Degamiškiai.

Spokane, Wash., pakraščiais ežero Spirit siaučia miškų gaisras. Ugnis apsiuntė didelius plotus girių, iš kur pradėjo bėgti rėkdami žvėrys į laukus. Keletą pabėgusių lokių medičiai užmušė. Gaisras siaučia su tokiu smarkumu, kad per keletą mylių gyventojai negali iškėsti jo kaitros ir laisto savo

namus su vandeniu, idant jie neužsidegtų.

Sunus

„civilizacijos“.

Ada, O., vietinės vidutinės mokyklės studentai niekaip negalėjo sutikti su mislim, kad jų tarpe galėtų būti nors vienas negras. Ištikrųjųgi toje mokykloje vienas juodveidis buvo ir gana gerai mokinosi; baltieji jo sądraugai, norėdami jį iš ten išesti, visai persekiojo ir taisė visokias jam pienes. Nelaimėję vienok nieko tokiu keliu, nutarė jį prašalinti legališka didumu balsų: jie parašė į mokyklių komisiją prašymą su 300 parašų, ir vargšą negra išmetė iš mokyklės. Ir dar stebimės, jeigu išgirstame baurius apsiėjimus tamsuolių su juodveidžiais! „Apsišvietę“ mat teipgi pasirodo gerai sunumis civilizacijos, kad per juodą žmogaus kailį negali permatyt sau lygaus žmogaus.

Isz lietuvišku dirvu Amerikoje

Naugatuck, Conn. Skaitant „V. L.“ radau daugelį užkvietimų ant balių, prakalbų ir tt. Todėl ir man užėjo ant mislies, dėlkogi pas mus to nėra. Vietinė šv. Jurgio draugystėlė turi savo lauką su sale, ir balius pirmiaus tankiai darydavo, iš ko turėdavo neblogą uždarbį, nes prie lietuvių pribudavo airiai ir kiti svetimtaučiai. Bet kartą lietuviams negražiai pasielgus, moterėlės pradėjo plepėti, o kitos pridėdamos paleido tokius liežuvius, jogei net daėjo iki ausų airių „dvasiškų ganytojų“. Tie tuo pasistengė persergėti savo „kerpomosias aveles“ stačiai uždraudami draugauti su lietuviais. Tie paklaudė ir atitolino. O lietuviams vieniems likus draugystėlė teip nusiminė, jogei baliai visai suretėjo. Tik nežinia, ar dėl pakėlimo doros, ar susimazinimo pelno.

Pas mus vyrai po biskį apsišvietę, bet moterėlės vis dar klaidžioja erdmėje tamsybių.

Pereitą sanvaitę pas J. S. susiriuko keletas svečių, terpko buvo ir mus garsioji moterėlė J. Beplepėdama apie privatiškus dalykus, užėjo ant tautiškų. Bet kad tautiški dalykai buvo J. išniekinami, tai į užtarėjus anų šoko tulas B. Ž. Pradėjus perkratinėti jų svarbumą ir darodant visas sunystes maskolių, J. pavadino užtarėją „bedieviu“ ir „buntaučiku“, nes, girdi, kožna valdžia yra nuo Dievo duota, ir mes ant savęs turime du didžiausius valdonus, kuriems turime „viernai“ tarnauti. Vieną danguje — Dievą, o kitą pekloje... arba ant žemės ciecorių (zinoma maskolių carą). Iš to pakilo didelis nesutikimas tarp garbintojos ir niekintojo, tuom labiaus, jog jis (Ž.) carą pavadino smaku. Užtai teip J. įširdo ant Ž., jog stačiai pasakė nurašysianti pas „ciecorių“, idant jo visus gimines iškartų, nes, girdi, jie visi toki „buntaunikai“. Bet pagaliaus aprokavusi, jogei maskoliai gimines iškorę, jo nepabaidys — nusprendė apskusti ruskam konsuliui, tai jį iškrapštys iš čionais. Bet praėjus karščiui tą sykį dovanoję, nes, girdi, buvo biskį „usitraukęs“, tai mat nežino, ką daras; bet jei išgirs tokią kalbą ant „ciesoriaus“ dar kartą, tai kaip bematai atsidursęs pas jį.

Taigi, vyručiai, liaukimės mes visi pravardžiuoti savo „valdoną ciecorių“, nes nors čia žandarų ir nėra, tai mus bobelės, susitarę su konsulium, visus į Maskoliją nubugdys!

Žvalgas.

East St. Louis, Ill. Sitame mieste darbininkams visai prasti laikai, nėra straikai tęsiasi po senovei, ir nežinia, kada ir koku budu jie pasibaigs. Straikieriai darbininkai

kači bereikalo kenčia bada, nes savo seniaus uždirbtus pinigus pabaigę, o iš unijos pašelpo negandami, neturi daugelis nė ko valgyti, nė kuom užsimokėti randas, o darbo kitose dirbtuvėse sunku ir beveik negalima gauti, nes vienoje mažai, kitoje su visu nedirba; nežinia, ką veiks darbininkai, jeigu dar ilgai tie straikai užsilks. Paėjus žiniai, kad mėsininkai unijistai pralošė straiką, daugelis lietuvių buvo nusiminę ir buvo beutarę: kaip bus teip, eiti dirbti. Bet dabar vėl turbūt straikuos kokį laiką. 31 rugp. mėsinyčiose dirbanti skebai gavo užmokestį, ir vakare, pabaigę darbą, važiavo į miestą išsigerti; tuomet tarpu juos užklupo straikieriai unijistai ir labai skaudžiai sumušė; ant rytojaus 1 rugsėjo skebams grystant darban, unijistai vėl juos pasveikino su akmenimis ir plytomis, teip kad turbūt kitam nereikės daugiau skebauti. Peštynėse su skebais dalyvavo ir daug lietuvių unijistų, bet už tai nė vieno nesuėmė. Tarpe sumuštų skebų buvo daugiausiai negrai ir vienas Charles Kowec, regis lenkas ar slovakas, tapo sužeistas į galvą su plytgaliu.

Regisi busent dar daug sumišimų, nes straikieriai su geru nieko nelaimėdami, nori bent per kraujo praliejimą kiek laimėti; vakarais ir rytmečiais susieina daugybė straikierių unijistų ir jiems simpatizuojančių, todėl skebai bijosi eiti namon, nakvoja tenpat mėsinyčiose. Prasidėjus sumišimams tapo beveik jė viso miesto policmonai sutraukti į vietas kur straikieriai gali susitikti su skebais.

Prieš straikus E. St. Louis'e gyvavo trys lietuviškos dr-tės: „Sv. Jurgio Susajdė“ prigulinti prie vietinės liēt. parapijos, (jos sąnariai turi kas metą būtina atlikti velykinę išpažintį, ir visi svarbesni dr-tės reikalai, pirm nutarimo turi

pereiti per vietinio prabasčiaus cenzurą; draugystė toji yra labai konservatyviška, ir niekuomet neužleidžia, jeigu kas tras iš sąnarių nors menkas reformas norėtų įvesti). Antroji yra „Simano Daukanto“ tautiška pašelpinė dr-tė, su vienyta su to paties vardo S. L. A. 88 kuopa; į tą dr-tę gali prigulėti kiekvienas lietuvis, neišskiriant jokio tikėjimo; jos įstatuose nėra nieko nė prieš tikėjimą nė už tikėjimą minėta, bet grynai tautiški reikalai ir savitarpinė pašelpa. Tik gaila, kad ta dr-tė, būdama jaučia ir neturtinga, (Sim. Daukanto S. L. A. kuopa su suorganizavo 6 gruodžio, 1903, o Sim. Dauk. pašelpinė dr-tė tik vasaryj 1904) ilgai besitęsiant straikams, gali dėl sąnarių beturto pairti, nes didesnė dalis tos dr-tės sąnarių straikuoja, bet ir nestraikuojan tiems striukai su pinigais yra, net ir lietuviški biznieriai ką tik išminta, o kitas vietoje pelnyti, savo prideda. Jeigu straikai dar užsitrauktų kelis mėnesius, būtų dar sunkiau, ir mus kuopos sąnariams neįstengiant užsimokėti kvartalines duokles, taptų jie suspenduotais arba išbrauktais, vien dėlto, kad neturės pinigų užmokėti į laiką duoklę. Tai būtų didelė skriauda iš pusės S. L. A. dėl mūsų kuopos sąnarių. Todėl atsišaukiu prie dorų artimų ir lietuvių mylinčių S. L. A. sąnarių, kad jeigu straikas tęstųsi dar kelis mėnesius, teiktųsi paaukauti bent po kelis centus dėl apmokėjimo ateinančių kvartalų duoklės, E. St. Louis, Ill. Sim. Daukanto, S. L. A. 88-tos kuopos straikuojančių sąnarių; kiteip gali atsitikti, kad pasiliksiu tik aš vienas pilnas sąnarys. Kada buvo „straikai“ Pensylvanijoj, tai aš ir daugelis kitų lietuvių gelbėjome straikieriams duoklę užsimokėti. Lai dabar anie pagalbsti musiškiams, nes aš tiek daug

vargo tarpe nesusipatėliu šio miesto lietuvių priešsuorganizavimo S. L. A. kuopos padėjęs, nenorėčiau matyti ją pranykstant.

J. J. Razokas.

Shenandoah, Pa. Darbai mūsų aplinkinėse, Philadelphia Reading Coal Co. kastynėse, ejo pusėtinai, bet išskitūr atvykusiems sunku gauti darbą, nes pačių vietinių gyventojų daug randasi be darbo. Sustojus dirbti augščiaus minėtoms kastynėms nuo 31 rugp. iki 8 rugs. dabar visi randamies be darbo, bet nevienokiai praleidžiam laiką. Turėdami kupinai laiko, vieni užsiimame skaitymu pamokinančias ir prablaivinancias mūsų protą knygas bei laikraščius, susirinkę po keletą mūsų brolių apkalbam dabartinį sunkų padėjimą darbininkų, o teipgi apie mūsų tėvynę Lietuvą, kuri sunkiai stena prispausta šiaurės meškino, kurio letena slėgia mūsų tautą, darydama vis naujus kankintinius iš tarpo apšviestiesnių mūsų brolių, o vargšus tamsunėlius nuengia iki kraujų, visokiais budais, net su pagelba mūsų dvasiškijos; teipgi prijauciam savo broliams vientaučiams, kurie žuva Mandzurijoje, liedami kraują už carą ir visokius lupikus. Užtokias pašnekas toki mūsų vientaučiai tampa apkrikštyti nuo tamsunų net dviem vardais: „šliuptarnių ir bedievių. Kaslink „sudievių“, tai jie pasielgia visai kiteip: per dienas ir naktis sėdi karčiamose, kada įšila gerokai makaulės, tuoj pakelia riksmą apie ruskį, keikdami laikraščius už ne simpatiją dėl teip „maloningo“ caro, kartais net ausis gerokai apsikramto, parodydami kaip jie stvertų japoną, jeigu jį pamatytų. Daug mūsų brolių nepadoriai apsieina ir ant gatvių: susėdę kuopoms prieš karčiamos duris, jauni ką tik pražyde vyrukai,

mėto nepadorius žodžius ant praeivių savo tautiečių, užkabindami abidvi lytis, nekurie tuos savo nešvankius žodžius atkartoja ir angliškai, duodami suprasti svetimtaučiams, kad esą netoli nuo to, kuris turi dideles ausis, o menką protą. Na, o jeigu pasisuka žydėlis, tai pakyla baisus riksmas ir mėtymas į vežimą; parodo mat, kad zydo neužkenčia, patįs budami nuo galvos iki kojų nuo zydo, o kiti ir kumpį nusiperka pas zyda. Vyručiai, pirkit pas savuosius, o zyduos aplenkit, tegul zydas pas zyda perka, tada jie pasitrauks iš mūsų tarpo, nereikės nė rėkaut, nė mētyt. Teip darydami dar didžiuojasi, savę vadindami gerais katalikais, buk neskaitą bedieviškų laikraščių bei knygų, einą į bažnyčią, prigulį prie gerų draugysčių, net šventųjų, Jonuko, Juruko ir Vicento, žiurdami iš augšto ant kiteip manančių ir darančių. Vai broliai, broliai! Vietoj tokių pasielgimų, imtumėtės prie skaitymo pamokinančių knygų ir laikraščių, tuojaus pažintumėte, kuom esate, sektumėt apšviestiesnius savo brolius, pranyktų visoki vaidai ir negražūs apsiėjimai tarp jūsų. 15 rugpiučio burys lietuvių ištaisė baises smaugynes, kaip koki gyvuliai, viduryj dienos, ne tik vartodami peilius, biles, buvo darbe ir pikiai, kirviai ir kujai; vienai moterėlei net pokštelėjo kaju į kaktą, už ką likosi net 9 nugabenti į cipe; po didelem kaucijoms likosi paleisti ant rytojaus; beabejonės daug grašio nugarmės bedugnėse kišėnėse Pottsville's advokatų. 30-31 rugp., du mūsų broliu, apsvaiginę gerokai makaulės, persistatė: vienas rusu, antras japonu ir emė smaugtis ant kiemo; tų namų gaspadorius paėmęs drąsą Stoesellio, rusu, įstumė į stubą, kaip į drutvietę Port Arturo, japonas norėdamas užimti portą, leidosi

si ant gatvės, prisirinko sau bombų, na, ir ėmė bombarduoti portą, rekdamas kaip gyvulys: šauk, šauk! trrrach! ir išpiškino langus bizniavo namo, sumušdamas svarstyklės ir daug kitokių daigtų. Kada atėjo dėdės mėlinsermėgiai, paėmė japoną, bet nepaliko nė ruso drutvietėje, nugabeno į cipę potam į Pottsville's kalėjimą; matyt nabagam riestai išeis; apart visko, pergązdino to namo labai sergančią gaspadinę, kuri dabar randasi blogam padėjime.

Tai ant ko aukauja mūsų broliai savo sunkiai uždirtus pinigus, ne centais, bet doleriais; tokius pakalbink paauskauti nors centą ant tautiškų reikalų, tai išgirsi, ko negirdėjai, ir dar gausi į pakaušį; tai daro mūsų tamsumas! Vai, reikia, reikia, neatbutinai mums apšvietimo. Butų geistina, kad mūsų dvasiški vadovai daugiau mus brolius ragintų prie apšvietimo, vietoje stapdymo.

Kun. Milukas gana plačią dirvą turi po akių savo, butų daug padoriaus, kad imtųsi stropiau varyt agitaciją tarp savo brolių, idant prablaivinti jų protą, duoti nors kibirkštelę šviesos, vietoj jų piudymo. Daug daugiau padarytų gero tarpe savo brolių teip darydamas, negu varinėdamas intrigas, prieš praėjusį XIX Seimą S. L. A., kur net kaklą atsisegeš varė agitaciją, kad už kenkti. *Kalnakasys.*

Mahanoy City, Pa. Mus klebonėlis Simas Pautienius, paskutiniaisiais metais užsiėmė visokiais bizniais, kad tik padaugint savo lobį. Įtaisė savo banką, ir kur tik koks žmogelis turėjo kokį centą, tai visi sunėšė savo skatikėlius į tą banką. Paskui sutverė draugiją elektrikinės šviesos, ir jau regis nupirko budinkams vietą, kur veža jau stulpus ir šepį jau reikalingą medegą.

Sako, buk jo šviesa busenti pigesnė. Ant galo įsitaisė savo mėsinyčią, bet teip kaip ant antro blioko randasi kita lietuviška bučernia, tai kunigėliui biznis visai blogai eina, nors kur tik kokį žmogų pamatęs, vis liepia eiti mėsos pirkti pas jį. Neseniai buvo ir plakatus išmėtęs po visas grįčias, bet žmonės kaip neina, teip neina! Matydamas kunigėlis tokį atšalimą nuo kunigo mėsutės, pradėjo labai nerimauti ir kad pataisyti savo biznij, 21 rugp. iš sakyklės iškeikė savo konkurentą mėsininką, A. Štrimaitį, sakydamas, kad Š. esąs prakeiktas bedievis ir buk per „Darb. Viltį“ išniekinęs tikėjimą. „Todėl — kalbėjo klebonėlis — aš sakau jums, kad saugokitės jus nuo to Štrimo, nes tai yra prakeikčiausias bomas, paleistuvis, vagis, razbaininkas; užtai, mano mieli parapijonis, saugokitės jo ant ulyčios, saugokitės jo namuose ir saugokitės pagaliaus čia bažnyčioje“. Stengėsi, kiek galėdamas, žmonėms įkvėpti tą mislę, kad jie tik neitų pas Š. pirkti mėsos. Bet vienok daugumas žmonių suprato kunigo tikslą, nes Štrimaitis yra jau seniai visiems pažįstamas ir žmonės nematė pas jį tokių blogumų, kokius kunigas stengėsi jam primesti, taigi ir tikintieji vadina kunigą melagium ir juodintoju jam nieko blogo nepadariusio Š. Jau net trečią sykį iššaukė klebonas Štrimaitį vardu ir pravardė iš sakyklės ir kaip girdet kils išto provos, tik nežinia, ar nuskriaustasis ras kur teisybę. Tai koki doros mokytojai tarpe lietuvių turi užsilaikymą. *Pusbernis.*

Plymouth, Pa. 4 rugsėjo atsibuvo, parengtos per Lietuvaičių Dr. stę, prakalbos su dainomis ir deklamacijoms. Susirinkimą atidarė dr. viršininkė Marė Skadienė, ir to va-

karo programos buvo toks:

1. Dr. V. Kudirkos dainininkai padainavo „Švenčių Giesmę“; 2. kalbėjo p. Pa-seckas, iš Scranton'o; 3. daina, „Girioj“; 4. deklamavojo p. Čekaitienė (2 syk), iš Pittston'o; 5. daina „Tasai žmogus besmegenis“; 6. kalbėjo, p. Valentinavyčia, iš Scranton'o; 7. deklamavojo eiles, Sinkevyčiūtė; 8. Duetas, „Paskutinė vasaros rozė“ dainavo: Ona Lizdziūtė ir Ona Alytienė; 9. kalbėjo p. Kazakevyčia, iš Pittston'o; 10. daina, „Miels kvietkeli“; 11. kalbėjo, Dr. Želviene; 12. Quartetas, „Kur bėga Š-šupė“, — dainavo: O. Lizdziūtė, O. Alytienė, K. Brazys ir M. Alyta; 13. kalbėjo p. Živatkauskas, iš Sran-tono; 14. daina, „Lietuvos didi dievai“; 15. deklamavojo p. Dilbaitienė iš Scranton'o; 16. daina, „Rytoj jau namie nebusiu“; 17. deklamavojo eiles Radzevyčiūtė; 18. daina „Lai gyvuoj sveiks“. Ant užbaigos buvo išlaimėjimas 4 knygu, kur viena dar liko, neatsišaukiant Nr. 76. Taigi kas turi tą num., teatsišaukia pas dr. viršininkę, o knyga bus atiduota.

Lietuvių ir lietuvių pri-buvo ant to susirinkimo ne tik vietiniai, bet ir iš visų aplinkinių miestų, dideliu skaitliu ir visi labai tykiai ir padoriai užsilaikė; pokilio vakaras tęsėsi nuo 8-tos iki 11-tos val. vakare.

Malonu paminėti, kad jau nors keliose vietose pradeda atsirasti ir tarpe mūsų brolių ir seserų, kurie supranta ir pasielgia ant tokių susirinkimų, kaip kad ir kitų tautų prakilnų žmonės.

Užtaigi, dalyvautojams ant to puikaus vakaro t. y. kalbetojams, deklamatoriams, dainorams ir visai publikai už teip dailaus vakaro papuošimą, Lietuvaičių draugystė išstaria kuoširdingiausi ačiu.

Ona Alytienė.

Perskaityk, broliau, ir pamislyk!

Praslinko maloni vasara, pabovijus ir apdovanojus šiluma, žiedais, vaisiais, žodžiu sakant: spustelėjus prie širdies visą sutvėrimą, pamylejus, grįžta atgal ant pasilsio Praslinkus gražiai, šiltai vasarai, ateina ruduo, o su juom ateina ir karštas darbymetis politikierių.

Politiką mes suprantame, kaip viešą rėdymą valstijos. Respublikose, kaip kad mūsų Suvienytose Valstijose, žmonės turi tiesą rinkti urėdininkus nuo augščiausio iki žemiausio. Respublikoje niekas neišduoda jokių „ukazų“, palengvinimų, nė pagerinimų, kaip kad carai Rusijoje, sultonai Turkiijoje ar šahai Persijoje; čia žmonės patys gali svarstyti visokius savo reikalus. Šiandien mes čia turime tiek laisvės, kad galime padaryt visas tiesas patys sau, ir patys išrinkti žmones dėlei vedimo visuomenės reikalų. Gražus tai surėdimas butų, jeigu mes, sąnariai valstijos suprastume, kas tai yra politika; jeigu mes nebutume apsipratę prie skaudžių smugių despotizmo, nepasikakintume mažais pamagininiais su stiklu alaus, arba greitai slystantčiu doleriu ir už tą visą nepardavinėtume savo balso, kurį suteikė mums mūsų seneliai, guldami kovoje už laisvę savo galvas; balso, kuris mums visą gerą gali suteikti, jei mes jį teisingai vartotume. Kadangi mes tą balsą nevarojam priderančiai, parduodam už dolerį arba stiklą alaus, taigi paskiaus už tą klaidą mes turime labai skaudžiai nukęsti, nes pakliuname į pančius monarchijos didesnės, neg kad buvom senovėje, kada Anglijos galybė valdė šią šalį. Atėjus rinkimams prezidento, yra tikras išmėginimas šalies ukėsu: jie parodo savo balsais, ar buvo užganėdinti pirmiau išrinktais savo valdonais ir toms partijoms iš kurių anie

buvo išrinkti. Tuojaus pakyla partijos ir jų visoki kandidatai, kurie pirmiausia visai nesirupino apie žmonijos labą, o naudojami, tik šiltomis vietelėmis, ir matydami, kad jau baigiasi terminas jų ponavimo, griebėsi prie darbo, idant vėl pasilikti ant tų pačių vietų arba kliuti į kitas dar geresnes; jie stato vėl savo krutines, beria pinigus, perka ilgas špalvas laikraščiuose (kurie dar nėra jų savastim), kalbina, samdo geriausius kalbėtojus, mokančius užhipnotizuoti žmones, žodžiu sakant, kenša pinigus į tokias vietas, kur tik mato, kad galės nupirkti sau prielankumą nuo tamsių žmonių.

Šiandieną mes Amerikoje turime tris stipriausias politiškas partijas: republikonų, demokratų ir socialistų. Pirmosios dvi anksčiau turėjo dideles kovas tarp savęs, bet laikui bėgant jos visiškai susigiminiavo savo darbuose, o pakilus socialistų partijai, prapuo- lė jų skirtumas visiškai; idantgi palaikyti žmones abejoneje ir neužsikentime, jos turi neva skirtumą, kovoja viena prieš kitą, vienok kur socialistų partija mauga galybės, ten demokratai ir republikonai greitai susivienija ir kariauja prieš socialistus. Tas geriausiai parodo, kad tarpe jų nėra skirtumo, kaip nėra skyriaus tarpe sparnų ant vieno paukščio. Jos abidvi sutinka, kad palaikyti dabartinę valdžios sistemą, sistemą biznio ir šnaudojimo. Jos palaiko filantropiją (šelpimą neturtėlių) tik tai kaip garbę Dievui ir įsipirkimą į dangų (skaityk: muiiina akis!). Didžiausias nesutikimas tarpe demokratų ir republikonų esti kas metas pastatytas ant jų platformės: akėžė (tarifas) ir trustai. Demokratai sako: mes sulaužysim trustus, priversim tuščius išsidalinti geležinkelius, pabirkus, telegrafus ir kitas žmonėms reikalingas įsti-

tucijas; tada, girdi, kaip bus maža pabirkų (arba labai daug pabirkėlių!) ir kitos industrijos, persikilnojimų ar komunikacijos darbai bus atlikti ant mažesnio saiko, tai bus galima bile kam pasistatyti pabirką, ar kitokią kokią pramonę užvesti ir varyti konkurenciją tarp savęs. Vra daug žmonių, kurie tam tiki, kad tai teisybė, bet išties, ar tai būtų geriau? Mažos institucijos, varydamos konkurenciją tarp savęs, engtų darbininkus blogiau, negu trustai. Numerus akėžę teipgi būtų mums ant blogo, nes greitai mus pastatytų ant vieno gyvenimo ir uždario su Europa; o juk ten nėra teip gerai, kaip čia. Republikonai turi už tikslą: brangiomis akėžėmis sulyginti kitų šalių produktus su šios šalies ir tokiu būdu neduoti nupult jų prekei; įgyti rinkas parduostei kitose šalyse nors ir su šaudyklėmis rankoje ir lobinti jau ir be to nutukusius turčius. Abidvi partijos su šaltu krauju žiuri ant baduojančių žmonių, ramindami juos tuom, kad ateis laikas, kad ir darbininkai pastosę kada nors tuščiais; nurodo ant Morgano, Carnegie's ir k., kaip ir jie buvę kada vargingi, o dabar milijonieriais pastoję. Tik tai reikė rupintis, dirbti, bėgti pirmą kitų, jipti per aukas, kurios krinta po vargų našta, stumti viską tik prie lobio ir eiti prie „laimės“.

Trečioji partija — socialistų, didelei skiriasi nuo dviejų pirmųjų visame kame. Kas tai yra socialistai? Vasaros laike matome ant kampų gatvių, tai soduose, kalbėtojus; kalba — kaištai, išrodinėja vargus, jų šaltinius, ir kaip nuo jų atsikratyti. Žmonės pulkais apstoja, klauso, kuo tolyn, tuo tištesni darosi būriai. Jie išrodinėja žmonėms, kad jau laikas permaintyti visą valdžios sistemą, nes šita sistema, po kurioja dabar gyve-

nam, jau išaugo savo laiką, nuskuro, ir laikas greitai artina, kad ji galutinai pavirs į sistemą despotizmo. Taigi, sako, reikia paimti į visuomenės rankas pabirkus, geležinkelius, namus, žemę ir viską. Šio žmonija naudojasi, ir patiem tą viską rėdyti ir užlaikyti — ne dėl pelno, bet reikalui ir naudos. Socialistai tuos pamatus skelbia priversti vargais, jie yra beveik visi darbininkai, mintanti iš savo kruvino prakaito.

Todėl, brangūs ukėšai šios šalies, mums reikia šitie klaušimai nuolatos po akių turėti ir juos paremti. Ilgi straipsniai laikraščiuose, statinės alaus, bezdžionės parėdytos, kurios nešios dervos žvakes po gatves rudenyje, visoki pažadėjimai, tegul nesuteišia mūsų tyro proto; remkime, broliai, teisybę ir balsuokime visi draisiai už socialistus, tai yra balsuokime už savo gerovę.

Turime atminti, kad po veliava socializmo nebus tokių nelaimių ant geležinkelių, pabirkuose, kasyklose; nebus nuskurėlių, baduolių ir elgėjų, nes nebus kam tada juos padaryti; dings po socializmo rėdu visoki išnaudotojai ir alintojai žmogaus vargdienio pajėgų, prazus pilvočiai, parizėjai, kraugeriai, veidmainiai ir prazys ant šios ašarų pakalnės tikras varguolių rojus. Brolau, vargdieni! Pasigailėk pats savęs, savo moterės ir vaikelių! Tavo išganimas labai arti. Nereikia tau prie to didelio vargo. Tavo prievole yra: priėjus prie balotų skrynutės, užbrėžti kryžiuką į eilę socialistų partijos kandidato. Gėda bus tau, jeigu tu delei stiklo alaus to nepadarysi, o parduosi verguven kapitalistų pats savę su savo šeimyna ir tukstančius tavo brolių! Tu busi Kainas, užmušikas savo brolio!...

Mėlynakis.

Ir Amerikoje reikia praszporto.

P. J. Tareila 33 num. „Vien. Liet.“, bardamasi ant pp. L. „Lietuvos“ korespondento ir L. Draugo „Vienybės“: kad šie ne per mikroskopą neįžiuri į tautiškus darbus Sus. L. A., reikalauja žinot, ar jie turi pašportus, kas jie per vieni, tai, girdi, žinosęs kaip su jais apseit; turbūt nabagėlius garbingas prez. Sus. L. A. į Kamčatką išvytų. Dėlei manęs p. prezidentas aiškina jau, kad seimas Sus. L. A. ne už niekumą Shenadorio muzikantų, pašlavusių visuomenės 500 dol., nupeikė, bet už nešvankų telegramą (kuris Shenadorio muzikantams ir jų užtarėjams negardžiai pakvypo); nors seimas galėjo pilt nupeikimus ant manęs, kiek sau norėjo, tačiau da norėčia pasiteisinti prieš visuomenę, privezdamas tą patį telegramą, kuriame buvo skundas ant muzikantų. To telegramo aš turiu ir kopiją. Tešprendžia visuomenė, kas ten buvo įžeistino. Štai kaip jis skamba:

„New York City, N. Y.

Sveikas 19-tas lietuviškos respublikos seimas už puikius darbus; lai garbina lietuviškos širdį ir pavasario paukščių giesmės. Lietuviškiems romos vilkams kad būtų iltis laužiamos iki šaknų, o jų pasekėjų, skusbezdalių Shenadorio muzikantų nesigailėti, kad jų sąžinė būtų graužiama ir persekiota visada per lietuvius už apgavystę laike straičių vardan baduojančių šeimynų, iki neatiduos \$500 ant kankintinių ir mokslaeivių.

Jonas Naujokas.”

Už tą tai telegramą man davė viešą papeikimą! Beto dar man pasakojo delegatai važiuodami per New Yorką, kad, girdi, jeigu bučia atvažiuos į Shenadorį ant seimo, tai muzikantai tikrino, jog jie buvo prisirengę „jonvaikiškai“ man atmokėt. Mat seimininkai

turbūt pabijojo, kad jeigu ne-nupeiks manęs, idant jiems ne-but „jonvaikiška“ pirtis iškel-ta!...

O kad p. T. išranda už ne-švankų žodį „skutsbezdalį“ ar „kustbezdalį“, turbūt jis neži-no, ką tas žodis ženklina, ir dėlto, idant visuomenė žinotų visą nešvankumą to žodžio, tai paaiškinu, kad skusbezdalis yra peršalus ir sausai išdžiuvusi bulvė. (Skusbezdalis (Lycopodon bovista) — yra dirvonuos augantis grybas, panašus į bulvę, bet į joki sunau-dojimą netinkas. R.).

J. Naujokas.

Nauji rasztai.

Senutė. Išleido „Prūsų Lie-tuvių Susivienijimas“. Kny-ga Antra. Bitėnai 1904. Psl. 72. Ant apdėlkų ištrauka iš „L. Susiv. Prusuose“. (Gotiš-komis raidėmis). Prekė 35 pfen.

Toje knygutėje nežinomas autorius trumpam pavidale pa-pasakoja apie svarbesnius iš Lietuvos istorijos atsitikimus. Kalbai ir apdirbimui nedaug ką galima užmėtinėt. Gaila tik kad autorius nepasirupino su-megsti Lietuvos istorijos su dabartinėms sąlygoms Prūsų lietuvių. Juk tam tikslui, ro-dosi, parašė ir knygutę.

Kun. J. Deharbe. D. J. Rymo-katalikiškas didesnysis Katekizmas, dėl lietuviškų mo-kslainių Amerikoje. Chicago, Ill. Turtu ir spauda „Kata-liko“, 1904. Psl. 199.

Apie vertybę šio veikalo ar-ba nevertybę nedaug mums prisieis šnekėti, jeigu nejudin-dami paties turinio, paminėsi-me tik apie negryną vertimą į lietuvišką ir atspaudimą ant netikusios popieros.

Periodiški naujai išėję liet. raštai.

Varpas Nr. 7. Turinys: Caro valdžios teikiamos refor-mos p. J. Vrp. Įvairūs atbal-

siai p. Berželis. Kas kaip iš-mano teip save gano (komedi-ja) p. Dvi Moteri. Korespon-dencijos.—Literatų kasos apy-skaita ir tt.

Darbininkų Balsas Nr. 4 (17) liepos m. 1904. Lietuvos darbininkų laikraštis. Prekė 15 kap. Redakcija ir admin.: J. Lizdeika, 28 Gray str., Sil-verton, London E. England. Turinys: Dėlei spaudos atga-vimo Kugis-Mugis. Kas pa-darys revoliuciją S. P. Kas dedas po caro viešpatystę P-as. Keletas naudingų nurody-mų. Kas kaltas (eilės) J. Mė-melė. Džiaugsmas (paveikslė-lis) Apuokas. Zinios iš Lietu-vos. Iš svetimų šalių. Areštai, kratos, bausmės ir tt.

Draugas, pirmėivės lietuvių jaunumenės laikraštis, nr. 2. Psl. 49-96.

Turinys: Spaudai leidus — Kapsuko. Mokslo skyrius: Re-vol. Maskolijos judėjimas — Revoliucionieriaus. Lietuvių Demok. ir Sciejald. Partija — Buvusio L.D.P. sąnario. Lite-ratūros skyrius: iš-uz kulisų — V-tė. Feljetonas: Vokiečių valdžios bičiulystė su maskolių — J. Kalvio ir Europos lietu-vio. I Proletarijaus laišakai — Intel. proletarijaus. Spaudos peržvalga: Lietuviški laikraš-čiai—B-yo. Korespondencijos. Vidutinės mokyklos. Augšt. mokyklos. Iš visumenės ir po-litikos gyvenimo.

Dirva, apšviestiesniųjų lie-tuvių laikraštis Nr. 3, išėinąs kas tris mėnesiai Liet. Kat. Spaudos Bendrijos Spaustu-vėje, Shenandoah, Pa. 1904.

Šiame num. „Dirvos“ tilpo I tomas nežinomos apysakos, kurios antrašo pradžioje reda-kcija nepasirupino padėti. Rei-kia manyti, kad ji bus užvar-dyta: „Algimantas arba Lie-tuviai XIII šimtmetyje“, kuri apysaka, parašyta velionio D-ro Pietario, spauzdinasi da-bar „Žvaigždėje“. Girdėtis, kad tos apysakos bus 3 to-mai, taigi užteks „Dirvai“ me-

degos dar dėl dviejų busimų numerių. Apart tos apysakos, „Dirvoje“ nieko daugiau ne-bėra.

Atsakymai.

p. J. Nebrėkai. Eiles ir ži-nutę gavome, už ką teiksėtės priimti mūsų širdingą ačių. Sunaudosime.

p. S. Valaskui. Apie Tami-stos pradarbes priešai „Aušrą“ nieko mes nežinojome, nė nie-kas mums apie tai rašė. Jeigu koki ten „valuamaniai“ Tami-stą apdergė per „Lietuvą“, tai užteks to, kad Tamista per tą patį laikraštį ir pasiteisinsite. Pasiteisinimasgi, kuri nunai yra ant mus rankų, visai men-kai tesupamatuotas ir nors ir tilptų, Tamistos nenuteisjs.

p. Gaurės Vėpliu. S. Žodis „vestuvės“ vietoj „varduvės“ turbūt per mūsų neapsižiurėji-mą įtilpo. Mums koresponden-tas, p. Vincukas, pats tuojaus pranešė, ir prie progos šią klai-dą atitaisome. Nereikia daryt bereikalingų „istorijų“ iš men-kniekių. Kaslink to, kad ko-respondentas pavadino tam-suoliais, tai tas pavadinimas prie doro ir „netamsuolio“ žmogaus neprikibs, o jei teisy-bę pasakė, tai už ką tad ir py-kti?

p. K. P. Šimk. Tamista pats prisijsti, kad korespon-dentas rašė teisybę. Jeigu teip, tai bereikalingi yra apie tą ir rašinėjimai. Išizeisti menknie-kiais, tai karakterizuoja patį išizeidusį iš menkos pusės.

p. M. Mat...as. „Kurlink kreiptiesi?“ nepatilpo iki šio-lei dėlei stokos vietos. Pas-kiausgi jau bus kaip ir per vė-lu. Malonėkite priduoti mums savo antrašą.

p. F. Bagočiui. Tuomtarpu mes to' io laikraščio nelaikome.

Nuo Redakcijos.

Už korespondencijas ir apgar-sinimus „Vienybės“ redakci-ja neatsako.

Susirinkimas

Dėlei pirkimo kapinių.

Užkvičiame visus laisvai manan-čius, lietuvius ir lietuves, iš visos apielinkės, kaip tai: iš Pittston'o Wilkes-Barre's Breslau, Luzerne's ir Edwardsville's, ant 25-tos dienos Rugsejo (September), susirinkimas atsibus 2-trą valandą po pietų, ant sales po Nr 11 West Main str. Ply-mouth, Pa. Taigi nepamirškite tą dieną pributi, ir praneškite savo drau-gams apie tai, nes turėsime daug svarstyti apie tą dalyką. Užkvičia Plymouth'o laisvai mananti lietuviai.

Susirinkimai.

Nanticoke, Pa. 21 septem-berio 4 val. po pietų, ant sales Anraw Lupchio Union str. Užkvičiame delegatus iš viso-kių kljubų, d-sčių ir tt.

T. K. Jasinauckas
ir W. P. Dainauckas.

Brooklyn, N. Y. 25 rugsėjo nedėlioį po pietų, prasidės 2 val., didelis politiškas susirin-kimas, svetainėje Palace Hall, po n. 89-93 Grand str. Paren-gia: lietuvių gimnastiko klu-bas ir Neprigulmingas ukėsu klu-bas. Kalbėtojai bus iš įvairių šakų politikos. Malo-nėkite visi atsilankyti.

Komitetas.

Pajieszkojimai.

Pajieskau savo švogerių: Vinco Šugzdos ir Rasimavy-čiaus. Abu paeina iš Suvalkų gub., Vilkaviškio pav., Vait kabalių gminos, Graziškių pa-rapijos, kaimo Strazdinės. 15 metų kaip Amerikoje. Meldžiu atsišaukti pas:

Mikolą Žemaitį,
452 New Elm str.
East Conshohocken, Pa.

Pajieskau jauną vaikina, lie-tuvį, mokantį gerai rašyt len-kiškai ir ruskai, ir turintį no-rą dirbtį; tegul atsišaukia per laišką ant šio adreso:

Henry J. Schnitzers's Bank,
141 Washington str.,
New York City.

Palemonas ir Girzduta.

Parašė M. D. S.

(Tąsa.)

O čia tarp irklų kunai makaluoja,
Ar tai žmogysčių, ar kokių galvijų;
Lyg sukapti but nuo kalavijų.
Kitur ant akmens užkibusi koja,
O kitur ranka ant karklų užkliuvus,
Galva nuo vėžių nuėsta, supuvus.
Tikra baisybė, net širpulis ima!
Širdis bailinga nualpsta nuo karto;
Giruliai drąsus tiktai ginklą varto,
Laukdami savo vado paliepimo,
Idant galėtų aukso strielas leisti
Ant priešio, kuris drįstų anuos zeisti.
Arti Kylovos⁽²³⁾ ant kairiojo krašto,
Kada keleiviai mūsų pasiganė,
Pagal matytos nelaimės išmanė,
Kad išsipildo pagal dievų rašto,
Kuris ant dangaus buvo išrašytas,
Nuo šviesių kryvių svietui išguldytas.
Štai jau ir rėksmas žmogiškas girdėtis!
Štai ir bliovimas ir kaukimas baisus!
Giruliai vyrai savo strielas taisos,
Kurias patempę ant saidokų mėtis.
Greit ir vizuną išlendant pamatė,
Kurs žmones jauzdams net vuosles pastatė.
Sparnus ištempęs, kaip maluns vėjinis,
Iškėlė snukį ir dantimis kala;
O kaip pažiuri į jo gerklės galą,
Mislin ateina sudas paskutinis!...
Lyg tas pragaras, kuriam vėlės dega,
Lyg toji sloga, kur bemiegant slėgia!
Baisus, ak bausis, eina vis artesniai!
Ir drasko žemę ir krumus išvarto,
O savo sparnus, kaip sumuš nuo karto,
Tai milžins rankoms nesumuš smarkesniai!
O nuo tų sparnų toksai vėjas leidžias,
Kad didi medžiai nuo smarkumo ekleidžias.
Mūsų kareiviams nudumė kalpokus,
Buores susuko, o stiebą sulaužė,
O kas lengvesnis lekiant susidaužė.
Sergėk, Perkune, sutikt priešius tokius!
Daug yra lengviaus Rymą nugalėti,
Kaip pikta dvasė. — Nėra ką kalbėti!
Temp ant saidokų penkis šimtus strielų,
Leidžia. Ne visos į smaką dasiekia;
Kurios užgavo, nuo tų žveris rėkia,
Tempia vėl strielas, kad nebut per vėlu.
Ir vėl nevisos puolė, kur reikėjo;
O virsta viskas vėl nuo sparų vėjo.
Nes daugel strielų buvo žalvarinių,
Nuo kurių auksą auksorius pagavo

(23) Lenkiškai Kojłowa dabar arti Czekiškės miestelio dvaras ant Dubišos upės, kurs sako, kąd smakas buvęs.

Ir su gerybe kitur nuvažiavo.
Palemons renka auksą paskutiniį;
O tuomi tarpu plienu, gelžiu ginas,
Kur nuo to smako dantų greit gadinas.
Vėl aukso strielas nukaltas pristato,
Vėl Palemonas liepė šaut nuo karto.
Vizunas siunta: žemes, medžius varto,
Ir savo galą jau akimis mato; —
Metės greit atgal į savo lindynę,
Žemių gilybėj išraustą sleptinę.

Čia Palemonas kardą nusitvėrė,
Šoko prie smako ir jį smarkiai kirto,
Teip kad su trenksmu jo galva nukrito,
Ant lankos žolės kraujuos pasinėrė.
Biesišku budu kūnas jo išnyko,
Tiktai dervinė smarvė pasiliko.
Dabar Kylova, tas bausis kalnas,
Kur daugel svieto pragaišinta buvo,
Kur ir Žybartui laimė nepakliuvo,
Kur niekam kelias eit nebuvo valnas,
Jau Palemono čionai viešpatystė,
Ir jam Žemaičiai žada padonystę.

Ant tojo kalno buvo arzuols senas,
Po kurio šakoms Perkuną pastatė,
Sukrovė laužus ir krauju apšlakstė.
Ugnė sukurta ramiai sau kurenas;
Kryviai ir žmonės džiaugsmingai šukavo,
O vaideliotai į kankles užgavo.
Iš ten jie plaukė palei Eirio galą,
O dar tolesniai randa galą Beto⁽²⁴⁾.
Toliau jau sakė: tai yr' galas svieto!
Bet Palemonas tolyn laivus varo.
Galiaus priplaukė labai gražų kalną
Neužgyventą ir suvisum valną.

Ant tosios vietos dievams aukas darė,
Per tat Aukkaimiu vietą tą praminė.
Buvo ji šventa — per tad visad gynė,
Vedė dėl josios ir paskesniai kares.
Ta vieta vėliaus nuo amžių žilųjų
Turėjo alką dėl dievų šventųjų.
Tęnai tai didis kunigs Palemonas
Ištaisė pilę, zinyčių pastatė;
Žemaitis prie tos vietos teip priprato,
Kad ją garbino, kol buvo pagonas.
Ir tik Jagėla su pagelba lenkų
Ant išvertimo negailėjo rankų.

Aukkaimio kalnas yr' labai pakilęs,
Augščiau ant krantų Dubišos išėina,
Ant jo viršunės ne visi užėina;
Jį gal matyti net per keles mylias.
Yra ten pilės ir volai ir griovės,
Ir Milžinkapiai nuo senų-senovės.

(24) Eiriogala ir Betigala dabar miesteliai ant Dubišos kranto.

Toliaus bus.

Isz visur.

Provincijoje Shantung, Kynuose, prasiplatino plačiai atsišaukimai, kuriuose yra siun-doma gyventojai išpianti visus ten apsigyvenusius europiečius. Persigandę nekyniečiai skubinau pardavinėja savo mantą ir buriais kraustosi į kitas apielinkes.

„Daily Telegraph“, Londono kasdienraštis, praneša iš Peterburgo, kad Šlisellburgo kalėjime pakorė tulą mergaitę, dukterę garsaus daktaro Mierzejevskio, už tai, kad ji į drapanas siunčiamas žeidiniams Mandzurijoje, įvyniojo pūdus revoliucijinių raštų.

Neperseniai pragramėjo per visą svieta atbalsis garsios bylos Vokietijoje, kur du bankieriai Pomeranijos banko — Šulc ir Romeicke — pateko kalėjimui ant keliolikos metų už išvogimą iš jos pinigų. Biskų luktelėjus ta byla atgijo visai kitame pavidale, minėtinau, kalėjimui turėjo kliuti ne tuodu bankieriu, bet kaizerio pati ir grapas Mirbach, nes, karalienė išviliojo gerą gniužtą pinigų iš bankierių į fondą bažnyčių statymui, o gr. Mirbach paglemžė vardan to paties fondo 87,500 dol., prie kurių neprisipažįsta, nors jo paties parašai liudija prieš jį patį. Vokietijos presa ragina valdžią Mirbachą įkišti už groty, nežiurint į jo artimus sątikius su kaizerio šeimyna. Karalienė, žinoma, liks nekalta.

Beaugency, Prancuzijoje, valdžia uždare uršutinkų klištorių, o visus jo baldus, rakandus ir kitką išpardave ant licitacijos. Išgirdę valdžios parėdymą, dvi zokoninkės iš gailėčio minkštos duonutės, pasimirė. Į tą klištorių daug mergaičių iš Lenkijos važiuodavo prasimokyti poterių ir šokių-tokių rankos darbų.

Lietuviu tauta

senoveje ir sziadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tęsa.)

Moterims į grabą dėjo kamuolį siulų, adatą, kuodelį, ratinį ir tt., idant praplyšus drabužiams, laike kelionės į dangų, galima būtų juos susilopyti. Potam pasodinę vėl į kertę lavoną žegnojo, gėrė ant labanakties, prašydami, kad ten kitame sviete pasveikintų seniaus pasimirusius.

Aprengtą negyvėlį, išnešę dėjo į tam tikrą vežimą, ir vežė į vietą palaidojimo, kirkapį ar ant kapinių esančių paprastai ar ant plyno lauko prie vieškelio ar ant kalnelio. Vežant numirėlį, negyvėlio gentys raiti aplinkui jojo, tai švytruodami kardais ar buožėmis, tai dideliu riksmu šalin baidydami piktas dvasas: „ei, ei! bėgkite pykuliai!“ Čion atkakdavo ir tylusonys bei lingusonys, giedodami giesmes taip gi dėl nubaidymo šalin piktadvasių. Moters, apraudodamos negyvėlį, ėjo tiktai iki kaimo rubežiaus, nuo kur prasidėdavo lenktynės dėl palaikų numirėlio, o toliaus lydėti numirėlį joms ne buvo valia.

Prasidėjo vagonė; anot Wulfstano, mat, visas mirusiojo turtas buvo senovėje padedamas tulame atstume nuo namų: menkesnėji dalis — arčiaus, o didžiausioji — toliausiai. Raitieji ėjo lenktynėmis, ir apart daiktų pelnė garbę, kas buvo pirmesnis. Vėliaus lenktyniavo dėl pinigų, padėtų ant šulo. Kas juos pagriebė, lėkė sau toliaus, tiktai parodęs besivejantiems.

Atvyko galiaus ant kapinių pas rakštą. Raitieji prie kapinių 3-syk apjoję aplink vežimą, raudėjo paprastą raudą. Potam trubyjo, giedojo, trukšmą darė, guidami šalin piktas dvasias. Tulisonys ir ligušonys giedojo gedulingas giesmes, ir pamokslus sakydami velyjo: „Eik, vargšė, iš šito vargingo svieto ant amžinos liuosenybės ten, kur tavęs nė Lenkas nė Vokietys nė Rusas neįgalės skriausti!“

Prieš įeigą, ant kapinių buvo sukraujamas laužas iš sausų malkų, o vidurį arba guolį laužo išklodavo šiaudais. Dabar lavoną dėjo ant laužo. Giesmės skambėjo, trimytos tarškėjo, liepsnos braškėjo. Mylinčios moters, vierni bernai, šoko drauge į ugnį ir kas šiaip negyvėliui buvo miela gyvenant, šunes, sakalai, ginklai, pakinktai, žalvariniai ar geležiniai papuošalai, gentaras, karoliai, skrituliukai iš spalvuoto molio (moterims taip gi ratiniai), tai vis aplinkui stovintieji metė į ugnį, drauge su savo dovanomis („įkapės“). Lingusonys ir tylusonys stovėjo paugnyje, gyrė negyvėlio darbus, žiūrėjo, dvasės pagauti, į debesius, ir liepsnoms besimušant į padanges, ramindami giminaičius, sakosi mažą atsipainiojusią dvasę ant puikaus žirgo, su žėrinčiais ginklais, su daugeliu palydovų, 3 žvaigždes dešinėje, sakalą ant kairės rankos, bejojant paukščių keliu į dangų! Pelenus drauge su įkapių liekanomis supylė į molinį kropą, pridengdavo akmenim ir supildavo kapą. Dėl kiltų vyrų supildavo augštus pylėkalnius, dėl kurių kožnas bernas nešė žemių. Išgarbstytos ant šermenų ašaros buvo renkamos į tam tikrus indus „ašaruves“, ir tuos indus dėdavo į rakštą pas numirėlio kojas (jeigu laidojo nedeginę).

Kartais giedojo apie dvasių lėkimą į rytus, į tėvų šalelę,

kur turėjo užsirangyti ant augšto kalno Anapilo, ant kurio ramstėsi dangus. Rengėsi ten su pagalba žvėrių nagų. Bagočiai apsunkinti su vargu dasigaudavo ant viršunės, o biedniokams lengvu buvo užlipti. Pakalnėje vyžunas draskė nevertus užlipimo, o nelabėlius vėjai nešė šalin. Ant viršunės sėdėjo tulas dievas sudyti numirėliams. Lietuviai rojuje gyveno drauge su dievais ir su tėvais, gėrė alų iš aukso ragų ir tt.

Į degantį laužą mesdavo taip gi pentinus paukščių ir nagus žvėrių, idant dvasei būtų lengviaus ant kalno užsikabinti. Gal todėl seni žmonės auginosi ilgus nagus, o nupjaustytus degino ugnyje. Pamestus nagus reikėjo sujieskoti ir surinkus mesti į ugnį.

Anot Dlugošiaus, Guagnini ir kitų, Lietuviai turėjo miškuose tulas ugnevietes, kur jie degino lavonus, vadinamas „ragas“ arba „rogas“ (lotyn. „rogus“ — laužas); pas Vilnių lavonų deginimui vieta vadinosi „šventuoju ragu“ arba „šventuoju rogu“.

Kunai nesudeginti ar nepalaidoti buvo priezasčia ilgų dvasės klejonių. Skenduonius ir užmuštus — anot Narbuto — laidojo, kur užtiko, užkraudami kapą šakutėmis ir tasias kartais padėdami. Kožnas praeivis turėjo mesti šakutę. Klejojanti dvasė — Kehms, Kėmis — buvo baisi ir blėdinga, anot Lietuvių tikybos.

Moters, vyrui mirus nešiojo stuomenį dėl gedėjimo (balta drobę), ir 2 kart ant dienos ėjo ant vyro kapo garbstyti per 30 dienų. Vyras tokius lankymus turėjo daryti per 8 dienas. 30-dienis gedėjimas buvo priimtas pas turtinguosius ir buvo atliekamas su iškilme, raudas raudant, kunigams giedant, ir garbstant pasamdytoms „raudejėlėms“.

Trečią dieną po palaidojimo buvo laikomi „atminimai“ „vėlių stalas“, taip pat 6-tą, 9-tą ir 40-tą. Grintelės pastatydintos aplink pylėkalnį, vaišino svečius, kurių kožnas, prieš valgymą, turėjo nusimazgoti ažuoliniame sudyne, ir su vandeniu naująjį kapą apšlakstyti. Vėlė mirusiojo buvo pakviečiama, ir trupinius kožno valgio svečiai mėtė jai į pastalę, taip gi gėrimo kiek šliukštėlėjo ant žemės, „žemyneliaudamas“, aukaudamas Žemynėlei, idant toji maloni būtų velioniu. Dvi patarnaujančios moters dėjo ant stalo jau supjaustytus šmotus, nes atminimų česnyje nevalė buvę vartoti peilių, idant nenubaidyti užprašyto mirusiojo dūšėlės. Taip gi pro šalį praeinantieji, ant išganymo atsiskyrusios vėlės, buvo svetmylingai vaišinami, ir palikdavo doyanas dėl vėlės ant kapo. Pirm pradėdant valgyti, senesnis ukininkas imė didelį šaukštą miltų, visokių javų, druskos ir smilkalų, ir juos užrūkęs sako: Ažu visus prietelius mūsų dėkime dovaną dievui! Potam gėrė ir valgė, iki ant kojų nepastovėjo, giedodami senoviškas giesmes.

Kitą šventę — Ilges — šventė Žemaičiai rudenį (pradžioje lapkričio), kur ir biedniausias žmogus turi turėti alaus namie, ir taip gėrė per keletą savaitių, minėdami numirėlius. Anot Jono Lasick'o, Žemaičiai kviedavo numirėlius iš kapų į pirtį ir į česnį, ir kiek jų katras užkvietęs buvo, tiek kedžių ir marškinių dėjo į paskirtą vietą, stalus apkrovė valgiais, gėrimais, o patys sugrįžę į namus per 3 dienas pokyliavo, potam viską, ką numirėliams buvo parengę, supilstę ant rakštų, palikdavo ant kapinių. Kitados toks pokylis vadinosi „česniui ozio“.

(Toliaus bus.)

Aukos kankintiniams.	
Rochester, N. J.	
V. Šikš	1,50
J. Liesčiuskas	1,00
Marė Gvašdaičiūtė	2,00
J. Daniel	25
Petras Švirnitskas	25
Petronė Astramskienė	25
Pranas Brazauckas	25
Pov. Šebieda	25
Kazys Sius	25
Ciprijonas Škieyala	05
Atitraukus 5c. persiuntimui ir moksleiviams lieka	3,00
New Britain, Conn.	
M. Valiukonis	50
L. Valiukonienė	50
V. Marteckas	50
A. Grišius	25
M. Neimonas	25
M. Radzunas	25
J. Lukoševyčia	25
V. Pikutis	25
V. Viniškaitis	15
J. Vasarutė	16
O. Petruškevyčiūtė	15
J. Naunėikas	15
Smulkesnių	1,01
Išėjus 3,22 lieka	1,25
Rhone, Pa.:	
Ig. Šukis	25
R. Perlis	50
Kaz. Perlis	50
Agota Perliene	25
J. Abraitis	50
Felek. Vienckutonis	25
Franas Vienckutonis	15
Ig. Krikščionas	15
J. Kanapka	20
Marė Kanapkienė	25
Ona Bidnariene	25
J. Lančius	15
Ant. Nagrockis	20
Ant. Zakarauckas	25
Jok. Bidnaris	25
Smulkesnių	60
Išėjus 3,70 lieka	1,00
Pittsburg, Pa. nuo prakalbų per Zalt-	
J J Razokas, E. St. Louis, Ill.	38
Buvo	\$412,98
Lieka izde	\$420,61
Aukos A. Vištaliui.	
New Britain, Ct. vest. Valuk. 72	
Rhone, Pa.	70
Pittsburg, Pa. nuo prakalbų	50
J J Razokas E. St. Louis, Ill.	38
Buvo	\$67,50
Pasių-ta Vištaliui	\$22,00
Apmokėjimai prisiunčiamų raštų, laiškų ir už „Vien.“	1,50
Lieka	\$46,30
Aukos Sus. L. L.	
New Britain, Ct. ves. Valuk. 1,25	

Aukos mokslaeiviams.	
Rochester, N.Y. ant krikštynų	
Šukšdo	3,00
New Britain, Ct. ves. Valuk.	1,25
Rhone, Pa.	5,30
Pittsburg, Pa. nuo prakal.	2,56
Burnbank, Škotijoje per Joną Kamincką:	
J. Kaminckas	1 šil.
A. Dereška	1 „
M. Kaminckienė	1 „
Smulkesnių 3 šil. 4 pen.	
Amerikoniškais	1,52
Buvo	\$96,98
Viso	\$110,61

Balius ir prakalbos!
Worcester, Mass. S. L. A.
kuopa laikys balių su prakal boms 24 rugšėjo, ant St. Jean Baptiste Hall, Bartlett place.
Komitetas.

Nauji lapeliai apie Socializma!

Mieli Draugai!
Dabar ir vėla yra nauji lapeliai iš-
ėją ką tik iš po spaudos; brošiurėlės
didume 6-9 colių šešiolika puslapių.
Intalpa tės brošiurėlės. „Socialistų
Platforma“ (supaveikslėliu) „Trus-
tai Kapitalistų“ „kiek yra moterų
darbininkių Amerike U. S.“ „Gerai
suprantanti (?) perstatytojai“ „Sam-
doma savastis“ „Labdarystė kapita-
listų“ (su paveikslėliu) „Siberija
Amerikoje, Colorados Valstijoje U.
S.“ (su paveikslėliu). Kiekvienas,
kursai tik prisiųs 10 centų aplaikys
ponkes tokias brošiurėles. Norinti
platinti socializmą rašykite tuojaus
pas K. RUTKUS,
584 Hamilton st., Cleveland, Ohio.

Mieli broliai darbininkai!

Platinkite Socializmą!
Dabar kiekvienas, kursai tik pri-
siųs savo antrašą, podraug įdedamas
už 10c. stampomis į laišką, aplaikys
keturių išdavimų lapelius (su pa-
veikslėliais), tiek kad galės papla-
tinti social škas tiesas tarpe tų lietu-
vų, kurie nepažinsta Socialistų par-
tijos! lapeliai „Kas yra socializ-
mas“, po draug, visi kiti aiškinanti
sociališkos partijos mierius, podraug
kritikuojanti nelabą—draugijos su-
rėdymą!?

K. RUTKUS,
731 Lake str., Cleveland, Ohio.

Vasarinės ligos,
rėšlungio, vidurių skaudėjimo, grai-
tosios, nėra geresnės, nepavojingės-
nės kaip vartojant Dr. Glenno Peace
in the Family. Išlirbamas vien tik
per M. Bevan, Plymouth, Pa. Prekė
25c. Pafdouda M. J. Mras ir Thos.
Zukauckas.

Laikas ukėsių Pennsylvanija jau atėjo.

Jeigu nori užtikrinti gerovę, tai turi balsuoti už republikoniškus kandidatus ir prikaltinti kitus.

Tukstanciniai ateivių ukėsių sziamė stėte turi darjus ir geras algas prie kietų ir minkštų anglių, prie gelezinkelio, fabrikuose ir ant farmu, ir teip gerai visokių užsiėmimo darbus dideliuos miestuos tur nepamirszti balsavimo dienā Lapkriczio mėnesio.

Mes raszome szitā kad skaitytumėte ir nepamirsztumėte. Atėją į szia szalj dėl geresnio buvio ir aukszesnės algos kaip negalima rasti kitose szalyse Jusų pareiga yra užlaikyti gerovę. Sitas yra rapublikoniszkas stėtas ir yra buvęs per daug gelį metų. Daugybė republikoniszkių balsų yra kas metas bet keletas ir demokratų tampa iszrinkta. Siuose metuos garsingas politikierius senatorius Penrose kuris yra State pirmsėdis nori kad kiekvienā republikoniszkas kandidatas užimti ofisā szitame stėte szitas stėtas gali suteikti tukstanziam Europiecziu darbus dėl to kad republikonų valdomas, ir jeigu republikonai bus iszrinkti gerovė pasiliks.

Šta valstija siunczia 32 kongresmonus į Washingtonā. Isz tū 29 yra republikonai, 3 demokratai. Demokratai darbuojasi dėl atidarymo rubezių. Pareiga darbininkų rinkti republikonus.

Ši valstija renka 50 valstijos senatorius kurie taiso tiesas Harrisburge Dauguma yra republikonai bet darbininkų pareiga iszrinkti daugiaus

204 reprezentantai yra siuncziami į Harrisburgā pagelbėt senatoriams taisyme tiesų. Dauguma yra republikonai bet reike dar daugiaus. Darbininkai klaus kuom jie gali prisidėti. Atsakymas lengvas. Turite balsuo-

ti už visus republikonus Lapkriczio mėnesi ir prikaltinti savo draugus.

Senatorius Penrose pirmsėdis re-republikonu rupinasi kad republikonai laimėtu daugiau kaip pirmiau kada laimėjo. Jis yra draugas darbininkų ir žino kaip intikti darbininkams ir apsaugoti ateivius isz Europos kad turėtų darbo ir maisto. Jisai nėra jokių kandidatu ir nepraszo kad balsuotu už jį bet jis nori kad būtų iszrinkti visi republikonai.

Viltis dėl visų

reikalinga praktika ir patarimas nuo Scranton žmogaus.

Daugelis daktarų yra pasakę kad ta nelaimingoji inkstų liga yra neišgydoma. Mes perstatom praktikā unaravo Scrantų žmogaus, kurs yra išsigydes jau šeši metai Doans Kidney Pills ir yra sveikas šiame laike. Doans Kidney Pills veika tiesiok ant inkstų, dieglio, vandeninės ir visokių inkstų ligų. Czia yra patarimas ta ligā sergantiam.

U. M. Williams 330 S. Hyde Park Ave. Scranton, Pa. sako: Mano praktika Doans Kidney Pills buvo plačiai garsintos Scrantų gazetose per mane. Aš vartoju prieš aštuonis metus Doans Kidney Pills, nuo niežėjimo, skaudėjimo kryžiaus ir suregulavojimo vidurių. Daugelis žmonių yra išsigyde per rekomendacijā Scrantų žmonių kurie yra išsigyde nuo 1 box. Kiek aš patyriau Doans Kidney Pills yra geriausios gyduolės kokios tikta yra. Į 8 metus vartoju tik porą kartų bet visados pagelbėjo.

Ant pardavimo yra kromuose, prekė 50c. Foster Milburn Co. Buffalo, N. Y., agentas ant Suvienytų Valstijų. Nepamirškite vardo Doans ir neimkite kitokias.

MUSU VERTELGOMIS.

Garbus tautiečiai jeigu norite turėti savo gerus apgarsinimus ant viso meto! duok padaryti gražius ant sienos pakabinamus kalendorius, ant savo vardo ir pravardės, kur gyveni ir kokį (business) darai. Tie kalendoriai yra su litografiškais gražiais paveikslais, gražių merginų paveikslai, visokių gražių kvietkų žiedai, aviu ganytojai, briedžių medžiotojai, lentų pjo-vinyčiai, tris merginuos vienos namieja maudosi, mergina stovi kvietkyne. Tų visokių gražybių negalima nė aprašyti. Pigus ir labai gražius apgarsinimas, kuris yra geras ant viso meto, tai-gi garbus tautiečiai dabar jau yra laikas juos užsisteliuoti, ant ateinančio meto 1905. Kada prisiartina nauji metai, visi nori gautie tą dienā Sakau norinti turėti gerus apgarsinimus, reikia iš laiko pasirupintie apie tą; kadangi į trumpą laiką tą darbą atliktie negalima. Nespaudinu mažiau per 50 kalendorių nuo 50 eina aukštyn kiek kas nori. Norėdamas žinotie apie prekes, ant klausymo per laiškus, gausite atsakimuose prekes.

Mano spaustuvėj galima užsisteliuoti visokius spaustuviškus ir litografiškus darbus. Rašydami į mane laiškus su kokiais reikalais, indėkie ir markę už du centu dėl atsakymo.

M. M. DOVIDAITIS,
814 E 6th street, WILMINGTON, DEL.